

RODINNÝ ŽIVOT

Sestaveno Výzkumným oddělením
Světového domu spravedlnosti

Světové centrum víry Bahá'í
leden 1982

vydalo Nakladatelství Bahá'í spol.s.r.o.

© Nakladatelství Bahá'í, spol.s.r.o.1992
P.O.Box 627, 661 27 Brno 2

Tisk: EPAPRINT, tř. Svobody 21, Olomouc

ISBN 80-85478-04-8

OBSAH

- I Z Bahá'u'lláhových spisů
- II Z Bábových spisů
- III Z 'Abdu'l-Baháových spisů a výroků
- IV Ze spisů Shoghi Effendiho a dopisů napsaných jeho jménem
- V Z poselství Světového domu spravedlnosti

Použitá literatura

Poznámka: Pokud není uveden zdroj uveřejnění, jsou veškeré pasáže výňatky z dosud nepřeložených Desek.

I. Z Bahá'u'lláhových spisů

"Požehnané je místo, a dům, a kraj, a město, a srdce, a hora, a útulek, a jeskyně, a údolí, a země, a moře, a ostrov, a louka, kde byla učiněna zmínka o Bohu a velebena Jeho chvála."
(Velebeno budiž jméno tvé, str. 45)

"Rodiče musí vynaložit veškeré úsilí, aby své potomky vychovali ke zbožnosti, neboť nedospějí-li děti k této nejušlechtlejší z ozdob, nebudou poslouchat své rodiče, což v jistém smyslu znamená, že nebudou poslušni Boha. Takové děti opravdu nebudou projevovat ohledy k nikomu a budou si počínat zcela podle svého potěšení."
(Sbírka č. 7, Výchova Bahá'í, str. 4)

"Uložili jsme každému synovi, aby sloužil svému otci. Takový příkaz jsme vydali v Knize."

"Ovocem stromu života jsou spolehlivost, věrnost, pravdomluvnost a čistota. Po poznání jedinečnosti Pána, budiž On vznešený, je nejdůležitější ze všech povinností dbát náležitě práv svých rodičů. O této věci se zmiňují všechny Knihy Boží."

"Požehnaný je dům, který došel Mého něžného milosrdenství, v němž se svítí Má památka a jenž je zušlechtěn přítomností Mých milovaných, kteří mi chvalořečí, pevně se drží spásného lana Mé milosti a byli poctěni zpěvem Mých veršů. Oni jsou vpravdě ti ušlechtilí služebníci, které Bůh velebil v Qayyúmu'l-Asmá a ostatních posvátných knihách. On je vpravdě Tím, který všechny vyslyší, dá odpovědi, Tím, Který vnímá všechny věci."

"Vznešený Jazyk, povznesený a velebený ve svém projevu, pronesl tato požehnaná slova v Zemi tajemství (Adrianopoli):

"Jednou z charakteristických vlastností tohoto největšího rozmezí je, že lidé z rodu těch, kteří poznali a přijali pravdu tohoto Zjevení a ve slávě Jeho jména, Svrchované Pána, se zhluboka napili vybraného nápoje, pečeteného vína z kalichu lásky jediného pravého Boha, budou při své smrti, třebaže navenek nevěřící, milosrdně obklopeni božským odpuštěním a dostane se na ně z oceánu Jeho milosti.

Tato štědrost bude však dopřána jen takovým duším, jež nikterak neuškodily Tomu, který je Svrchovanou Pravdou, ani Jeho milovaným.

Tak ustanovil Ten, jenž je Pánem trůnu na nebesích a vladařem tohoto světa i světa nadcházejícího."

"Způsobili jsme, aby ses vrátil do svého domova na znamení Naší milosti tvé matce, protože jsme shledali, že je zkroušená žalem. Určili jsme ti v Knize, abys neuctíval nikoho než Boha a projevoval vídnost svým rodičům. (1) Tak promluvil

jediný pravý Bůh a toto rozhodnutí bylo vyplněno Všemohoucím a Vševedoucím. Z toho důvodu jsme způsobili, aby ses vrátil k ní a ke své sestře, aby se tak oči tvé matky rozveselily a aby mohla být z vděčných."

"Pravím, ó lide můj! Cti své rodiče a vzdávej jim poctu. To způsobí, že sestoupí na tebe požehnání z oblaků štědrosti tvého Pána, Vznešeného a Velikého."

"Když jsme se dozvěděli o jejím smutku, poručili jsme ti, aby ses k ní vrátil na znamení milosti k Tobě a Naší přítomnosti a jako připomínka ostatním."

"Dávejte pozor, abyste se nedopustili toho, co by zarmoutilo srdce vašich otců a matek. Jděte cestou pravdy, která je vskutku přímou cestou. Kdyby vám kdokoli nabízel volbu mezi příležitostmi prokázat službu Mně nebo jim, vyberte si službu jim, a necht' je taková služba cestou, která vás povede ke Mně. Toto je Má výzva, toto vám přikazuji. Konejte tudíž to, co vám nařídil váš Pán, Mocný a Laskavý."

1. Korán 46:15

II. Z Bábových spisů

"Patří se, aby služebník po každé modlitbě pokorně poprosil Boha, aby zahrnul jeho rodiče milostí a odpuštěním. Načež se pozvedne Boží volání: 'Tisíc po tisíci bude to, co jsi žádal pro své rodiče vynahrazeno tobě!' Požehnaný je ten, kdo vzpomíná svých rodičů, když důvěrně rozmlouvá s Bohem. Není vpravdě jiný Bůh než On, Mocný a Nejmilovanější."
(Výběr z Bábových spisů, str. 94)

"Ó můj Bože! Necht' proud Tvé štědrosti a požehnání sestoupí na domovy, jejichž obyvatelé přijali Tvou víru, na znamení Tvé milosti a jako známka milující laskavosti z Tvé přítomnosti."

(Výběr z Bábových spisů, str. 200)

III. Z 'Abdu'l-Baháových spisů a výroků

Z 'Abdu'l-Baháových spisů

"Pokud jde o názvosloví, které jsem užíval ve svém dopise přikazujícím, aby ses zaslíbila službě Boží Věci, jeho význam je tento: omez své myšlenky na učení víry. Dnem i nocí jednej podle Bahá'u'lláhova učení, Jeho rad a výstrah. To předem nevylučuje sňatek. Můžeš si vzít manžela a zároveň sloužit Boží věci; jedno předem nevylučuje druhé. Poznej cenu těchto dní, nenechej si ujít tuto příležitost. Pros Boha, aby tě učinil hořící svíci, abys mohla tímto temným světem vést velké zástupy lidí."

(Výběr z 'Abdu'l-Baháových spisů, str. 100)

"Manželství je pro většinu lidí fyzickým svazkem, a toto spojení může být pouze dočasné, neboť je předem odsouzeno k fyzickému odloučení na svém konci."

Mezi lidem Bahá musí však manželství být spojením těla stejně tak jako duše, neboť zde jak manžel tak manželka planou tímtež vínem, oba jsou zamilováni do téže jedinečné Tváře, oba žijí a jednají prostoupení tímtež duchem, oba jsou osvíceni touž slávou Boží. Toto spojení mezi nimi je duchovní, proto je to svazek, jenž potrvá navždy. Podobně se těší také ze silných a trvalých pout v hmotném světě, neboť je-li manželství založeno jak na duchu tak na těle, je to náležité spojení, a proto vytrvá. Je-li však svazek fyzický a nic více, je jisté, že bude pouze dočasný, a musí nevyhnutelně skončit odloučením."

Když se tedy Bahá'í zavážou k sňatku, spojení musí být pravým vztahem, duchovním setkáním stejně jako fyzickým, takže přetrvá v každé fázi života a ve všech Božích světech, neboť tato skutečná jednota je odleskem lásky k Bohu."

(Výběr z 'Abdu'l-Baháových spisů, str. 117)

"Bahá'í sňatek je vzájemným závazkem dvou stran a poutem mysli a srdce z obou stran. Každý však musí vynaložit největší péči, aby se důkladně seznámil s povahou druhého, aby závazná smlouva mezi nimi mohla být svazkem, který vytrvá navždy. Jejich cílem musí být toto: stát se milujícími společníky a druhy a být zajedno po vyměřený čas i na věčnost.."

V pravém sňatku Bahá'í by měli být manžel a manželka spojeni jak fyzicky tak duchovně, aby vždy mohli navzájem zušlechťovat svůj duchovní život a mohli se těšit z nekonečné jednoty ve všech světech Božích. Takový je sňatek Bahá'í."

(Výběr z 'Abdu'l-Baháových spisů, str. 118)

"A nade všechna spojení je svazek mezi lidskými bytostmi, zvláště dojde-li k němu v lásce k Bohu. Tak se projevuje prvopočáteční jednota, tak je položen základ duchovní lásky."

(Výběr z 'Abdu'l-Baháových spisů, str. 119)

"Tvá žena není s tebou v souladu, ale budiž Bohu chvála, Požehnaná Krása je s tebou spokojena a uděluje ti největší dar a požehnání. Přesto však zkus mít se svou ženou trpělivost, třeba se může změnit a její srdce může být osvíceno."

(Výběr z 'Abdu'l-Baháových spisů, str. 121)

"Pokud jde o tvého váženého manžela, je tvou povinností jednat s ním velmi laskavě, mít ohled na jeho přání a být stále smířlivá, dokud neuvidí, že jelikož ses obrátila ke království Božímu, tvá něžnost k němu a tvá láska k Bohu jen zesílily, stejně jako tvá péče o jeho přání za všech okolností."

(Výběr z 'Abdu'l-Baháových spisů, str. 122)

"Ó vy dva věřící v Boha! Pán nemající sobě rovna stvořil ženu a muže, aby spolu setrvali v nejužším svazku, a aby dokonce byli jako jedna duše. Jsou dvěma pomocníky, dvěma důvěrnými přáteli, kteří by měli dbát o blaho jeden druhého."

Žij-li takto, projdou tímto světem s dokonalou spokojeností, blažeností a mírem v srdci a stanou se předmětem Boží milosti a přízně v Království nebeském. Činí-li však jinak, prožijí své životy ve velké hořkosti, toužíce každým okamžikem po smrti, a budou zahanbeni v nebeské říši.

Snažte se tedy ze všech sil setrvávat spolu duši i srdcem jako dva holoubci v hnízdě, neboť toto bude požehnáno v obou světech."

(Výběr z 'Abdu'l-Baháových spisů, str. 122)

"Ó vy milující matky, vězte, že v očích Božích nejlepší ze všech způsobů jak Ho uctívat je vychovávat děti a vést je k dokonalosti ve všech směrech, a nelze si představit žádný ušlechtlejší skutek nad tento."

(Výběr z 'Abdu'l-Baháových spisů, str. 139)

"Ó 'Abdu'l-Baháův drahý! Buď synem svého otce a buď plodem toho stromu. Buď synem, jenž byl zrozen z jeho duše a srdce, a ne pouze z vody a jílu. Skutečný syn je takový, který vyšel z duchovní stránky člověka. Žádám Boha, aby se ti vždy dostalo potvrzení a posílení."

(Výběr z 'Abdu'l-Baháových spisů, str. 140)

"Povšimněte si, jak snadno jsou vedeny záležitosti takové rodiny, v níž existuje svornost, jaký pokrok dělají členové takové rodiny, jak se jim daří ve světě. Jejich záležitosti jsou v pořádku, těší se z pohodlí a klidu, jsou bezpeční, jejich postavení je zajištěno, všichni jim začnou závidět. Taková rodina každým dnem jen zvětšuje svůj význam a svou trvalou čest."

(Výběr z 'Abdu'l-Baháových spisů, str. 279)

"Povzbuzuj svou matku a snaž se dělat to, co přispívá ke štěstí jejího srdce."

(Desky, 'Abdu'l-Bahá Abbas, str. 74)

"Řekni útěše svého oka... a svému mladšímu synovi o mé touze a odevzdej jim mé pozdravy... (1) Vskutku je oba miluji právě tak, jako soucitný otec miluje své drahé děti. Pokud jde o tebe, měj pro ně spoustu lásky a snaž se je co nejlépe vychovávat, aby jejich bytí rostlo mlékem lásky k Bohu, jelikož je povinností rodičů bezvadně a důkladně vychovávat své děti."

Existují také jisté posvátné povinnosti dětí vůči rodičům, které jsou zapsány v knize Boží, protože náležejí Bohu. (2) Zdar dětí v tomto světě a v Království závisí na radosti rodičů a bez ní utrpí zřejmou škodu."

(Desky, 'Abdu'l-Bahá Abbas, str. 262-3)

(1) "útěcha oka" - idiomatický perský výraz značící dítě

(2) viz čtvrtá vybraná pasáž z Bahá'u'lláhových spisů v této sbírce

"Ke tvé otázce týkající se muže a ženy, svazku mezi nimi a dětí, které jim daruje Bůh: věz vpravdě, že manžel je člověk, jenž se upřímně obrátil k Bohu, je zanícen voláním krásy přenádherného a zpívá verše jednoty ve velkých shromážděních, žena je bytost, která si přeje překypovat přídomy Božími a Jeho jmény a hledat je, a co je pojí je právě slovo Boží. Vpravdě, tak se shromáždí zástupy a vzdálení dojdou spojení. Tak jsou manžel a manželka přivedeni ke vzájemné přitažlivosti, jsou spojeni a sladění, jako by byli jednou osobou. Jejich vzájemný svazek, přátelství a láska mají ve světě veliký vliv, jak materiální tak duchovní. Duchovní vliv se projevuje v Božských darech. Hmotným důsledkem jsou děti, které se narodí v kolébce lásky k Bohu, jsou živeny z prsou znalostí o Bohu, vychovávány na klíně daru Božího, a pěstovány v péči o výchovu Boží. Takové děti jsou těmi, o nichž Kristus řekl: "Ony jsou vpravdě dětmi Království!"

(Desky, 'Abdu'l-Bahá Abbas, str. 605-6)

"Přátelé Boha musí žít a chovat se, jevit takovou dokonalost charakteru a jednání, aby uváděli druhé v úžas. Láska mezi manžely by neměla být čistě fyzická, ba musí spíše být duchovní a nebeská. Tyto dvě duše by měly být považovány za duši jedinou. Jak obtížné by bylo rozdělit jedinou duši! Nikoli, veliká by to byla obtíž!

Krátce řečeno, základ království Božího spočívá zvláště pak mezi manžely."

v souladu a lásce, jednotě, vztahu a svazku, ne v rozdílech,

(Výňatky z Nauky Bahá'í odrazující od rozvodu, sr. 2)

"Ptal jsi se, zda by manžel byl schopen zabránit manželce přijmout Božské světlo, nebo zda by žena mohla odradit manžela od získání vstupu do království Božího. Popravdě žádný z nich nemůže druhému zabránit ve vstoupení do Království, nechová-li manžel přílišnou náklonnost k manželce nebo ona k němu. Když by opravdu kterýkoli z nich zbožňoval druhého až k zapření Boha, pak by mohli být jeden druhému překážkou na cestě k přijetí do Jeho království."

"Snažně prosím Boha, aby laskavě učinil z tvého domova střed, z něhož se šíří světlo Božího řízení, rozsévají Boží slova, a kde je stále rozněcován žár lásky v srdcích Jeho věrných služebníků a služebnic. Věz jistě, že každý dům, z něhož se ke království slávy pozvedá velebná píseň na oslavu Božího jména, je vskutku nebeským domovem a jednou ze zahrad potěchy v Božím ráji."

"Budeš-li prokazovat laskavost a ohledy svým rodičům, takže se budou celkově cítit spokojeni, způsobíš potěšení i Mně, neboť rodiče musí být velmi ctěmi, a je nesmírně důležité, aby se cítili spokojeni - pod podmínkou, že tě neodstrašují od získání přístupu k prahu Všemohoucího ani ti nezabraňují kráčet cestou ke Království. Vskutku se sluší, aby tě povzbuzovali a pobízeli tímto směrem."

"Ó Pane! V tomto nejvyšším zřízení přijímáš přímlyvy dětí za jejich rodičů. To je jeden ze zvláštních nekonečných darů tohoto zřízení. Přijmi tudíž, ó laskavý Pane, prosbu tohoto tvého služebníka na prahu Tvé jedinečnosti a zaplav jeho otce oceánem Svě milosti, neboť tento syn povstal, aby Ti prokazoval službu a neustále vynakládá úsilí na stezce lásky k Tobě. Ty jsi vpravdě Dávající, Odpouštějící a Laskavý!"

"Jednej se všemi svými přáteli a příbuznými, dokonce i s cizinci, v duchu největší lásky a vlídnosti."

"Ó služebnice nezávislého Pána! Vynaložte úsilí, abyste dosáhly cti a výsady stanovené ženám. Bezpochyby nejvyšší slávou žen je služba u Jeho prahu a poslušnost u Jeho dveří; je to vlastnictví pozorného srdce a chvála neporovnatelného Boha, je to srdečná láska k ostatním služebnicím a cudnost bez poskvrny, je to poslušnost a ohledy k manželovi, výchova dětí a péče o ně, je to klid, důstojnost a vytrvalost v pamatování Pána a nejvyšší zanícení a připoutání k Němu."

"Pokud jde o tvou otázku o poradách otce se synem nebo syna s otcem ve věcech řemesla a obchodování, porady jsou jedním ze základních prvků zřízení Božího zákona. Takové porady jsou nesporně vítány, ať už mezi otcem a synem nebo i s ostatními lidmi. Nad to neexistuje nic lepšího. Člověk se musí ve všech věcech radit, neboť to ho přivede k hloubce každého problému a umožní mu nalézt správné řešení."

"Ó dva milující bratři! Váš milující bratr napsal a pochvalně zmínil vaše jména, velmi vás chválil a velebil. Povšimněte si, jak je k vám připoután a jak vás miluje. Takový by měl být bratr, tak srdečný a povznášející duši, ne jako 'Abdu'l-Baháův bratr, který je trpčí než jed."

"Otec se musí vždy snažit vychovávat syna a seznamovat ho s nebeskými naukami. Musí mu stále radit a napomínat ho, učit ho chvályhodnému jednání a povaze, umožňovat mu získávání školního vzdělání a poučení v takových uměních a vědách, které jsou považovány za užitečné a nezbytné. Krátce, nechat mu do mysli vštípit ctnosti a přednosti lidského světa. Především ale by měl neustále vyvolávat v synově mysli vzpomínku na Boha tak, aby jeho pulsující žily a tepny byly rozechvěny láskou k Bohu."

Syn musí na druhé straně prokazovat otcí nejvyšší poslušnost a vést si jako pokorný a uctivý služebník. Dnem i nocí by měl pilně hledat, jak zajistit spokojenost a blaho svého milujícího otce a zabezpečit jeho radost. Musí se zříci vlastního odpočinku a zábavy a stále se snažit vnést potěšení do srdcí svého otce a matky, aby tak mohl dosáhnout potěšení Všemohoucího a aby mu dobrotivě pomáhaly zástupy neviditelných."

"Setrvávej při svém drahém manželovi a buď k němu vždy přívětivá, ať by byl jakkoli rozezlen. I kdyby ho tvá milující laskavost dokonce ještě více roztrpčila, projevuj vílice vlídnosti, více něžnosti, buď více milující a snášej jeho kruté činy a špatné zacházení."

Pozn.: Pokud není udán zdroj vydání, jsou veškeré pasáže výňatky z nepřeložených Desek nebo nové překlady textů již dříve publikovaných.

Z 'Abdu'l-Baháových výroků

"Rozličnost zděděných vlastností pochází ze síly a slabosti povahy - totiž jsou-li oba rodiče slabí, budou děti slabé, jsou-li silní, budou děti statné. Stejným způsobem má velký vliv i čistota krve, protože neposkvrněný zárodek je jako ušlechtlejší základní hmota obsažená v rostlinách a zvířatech. Vidíte například, že děti narozené ze slabého a křehkého otce a matky budou přirozeně mít křehkou konstituci a slabé nervy, budou postižené a nebudou mít ani trpělivost ani vytrvalost ani rozhodnost ani stálost, a budou vznětlivé, neboť děti dědí ubohost a slabost svých rodičů."

Kromě toho je některým rodinám a některým generacím uděleno zvláštní požehnání. Tak je zvláštní milostí, že z Abrahamových potomků mohli vzejít všichni proroci dětí Izraele. Toto je milost, kterou Bůh udělil i této generaci: Mojžíšovi od jeho otce i matky, Kristovi po linii jeho matky, také Mohamedovi a Bábovi a všem Prorokům a svatým Zjevením Izraele. Požehnaná Krása (1) je rovněž přímým potomkem Abrahamovým, neboť Abraham měl kromě Izmaela a Izáka další syny, kteří se tehdy odstěhovali do Persie a Afganistánu, a Požehnaná Krása je jedním z jejich potomků."

Je tedy zřejmé, že zděděná povaha rovněž existuje, a to do té míry, že jestliže povahy lidí nejsou ve shodě se svým původem, ačkoli fyzicky patří do té linie, duchovně nejsou považovány za členy rodiny, tak jako Kanán (2) není počítán k Noemovu kmeni."

(Odpovědi na některé otázky, str. 213)

1. Bahá'u'lláh
2. Srov. Gen. 9:25

"Otec a matka také kvůli dětem snášejí největší starosti a útrapy, a často když děti dosáhnou věku zralosti, rodiče odcházejí na onen svět. Zřídka se stává, že otec a matka se na tomto světě dožijí odměny za péči a potíže, které přestáli kvůli svým dětem. Na oplátku za tuto péči a starosti musí tedy děti prokazovat lásku a dobročinnost a musí úpěnlivě prosit za odpuštění a shovívavost pro své rodiče. Měli byste tedy oplátkou za lásku a laskavost, kterou vám otec prokazoval, dávat za něho chudým, s největší odevzdaností a pokorou úpěnlivě prosit za odpuštění a prominutí hříchů a žádat o nejvyšší slitování."

(Odpovědi na některé otázky, str. 136)

"Podle Bahá'u'lláhova učení rodina jakožto lidská jednotka musí být vychovávána podle pravidel svatosti. Musí se naučit všem ctnostem. Neustále musí být zvažována celistvost rodinného svazku a práva jednotlivých členů nesmí být porušena. Práva syna, otce, matky, žádná z nich nesmí být závislá na libovůli. Stejně jako má syn jisté závazky k otci, podobně má otec určité závazky ke svému synovi. Matka, sestra a ostatní členové domácnosti mají své určité výsady. Všechna tato práva a výsady musí být zachovávány, nicméně jednota rodiny musí vytrvat. Křivdu jednomu je třeba považovat za bezprávi na všech, spokojenost každého je spokojeností všech, čest jednoho ctí všech."

(Vyhlášení světového míru, str. 163)

"Dítě nesmí být potlačováno nebo káráno, protože je nerozvinuté, je třeba ho trpělivě vychovávat."

(Vyhlášení světového míru, str. 175-6)

"Máš-li rád člena své rodiny nebo krajana, miluj ho paprskem nekonečné lásky! Nechť je to v Bohu a pro Boha. V komkoli najdeš znak Boží, miluj toho člověka, ať je z tvé nebo jiné rodiny."

(Pařížské promluvy, str. 38)

"Toto je skutečně dům Bahá'í. Pokaždé, když je založen takový dům, stává se jedním z největších příspěvků k obecnému rozvoji města a země, do nichž patří. Podporuje vzrůst vzdělanosti a znalostí a je známý svou silnou duchovností a láskou, kterou šíří mezi věřícími."

(Pařížské promluvy, str. 72-3)

"Uvaž škodlivý vliv neshod a rozbrojů v rodině, pak přemýšlej o výhodách a požehnání, které se snaží na rodinu, když mezi jejími jednotlivými členy panuje jednota. Jaké nepočítatelné dobrodiní a požehnání by se sneslo na velkou lidskou rodinu, kdyby byla nastolena jednota a bratrství! V tomto století, kdy jsou tak blahodárné účinky jednoty a škodlivé důsledky nerovnosti tak zjevné, se objevily ve světě prostředky k dosažení a uskutečnění lidského společenství. Jeho svatost Bahá'u'lláh vyhlásil a stanovil způsob, jakým může být z lidského světa odstraněno nepřátelství a rozbroje. Neponechal žádnou příležitost nebo možnost sváru a nesouladu. Především vyhlásil jednotu lidstva a zaměřil náboženská učení pro dané lidské podmínky."

(Hvězda západu, sv. 17, č. 7, str. 232)

"Můj domov je domovem míru. Můj domov je domovem radosti a potěšení. Můj domov je domovem smíchu a blaženosti. Kdokoli vstoupí do tohoto domu, musí odcházet s radostí v srdci. Toto je domov světla, kdokoli sem vstoupí, musí být osvěcen."

(Hvězda západu, sv. 20, č. 2, str. 52)

"Pro člověka je nejvyšší důležité založit rodinu. Dokud je mladý, v mladické samolibosti si neuvědomuje, jak je to důležité, ale až zezraje, bude to zdrojem lítosti... V této překrásné věci by měl život manželského páru připomínat život andělů v nebi - život plný radosti a duchovního potěšení, život jednoty a svornosti, přátelství jak duševního, tak i fyzického. Domov by měl být uspořádaný a dobře organizovaný. Jejich nápady a myšlenky by měly být jako sluneční paprsky pravdy a třpyt přejasných hvězd na nebi. Stejně jako dva ptáci by měli štěbetat nápěvy ve větvích stromu družnosti a souladu. Vždy by měli být naplněni radostí a veselostí a být zdrojem štěstí srdcím ostatních lidí. Měli by jít příkladem svým bližním, projevat pravou a upřímnou lásku jeden k druhému a vychovávat své děti takovým způsobem, aby zdobily pověst a slávu rodiny."

IV. Ze spisů Shoghi Effendiho a dopisů napsaných jeho jménem

Z dopisů napsaných Shoghi Effendim

"Kladu ti na srdce, aby ses po nějaký čas soustředila na veškeré prostředky, o nichž si myslíš, že nakonec zajistí dobrou vůli, shovívavost a přichylnost tvého manžela. Prokazuj mu největší laskavost a ohledy a ve vhodné chvíli ho zkoušej přimět, aby si uvědomil smysl a ducha víry. Budu se modlit za úspěch tvého snažení v této věci a přát ti z celého srdce štěstí."

(20. března 1928)

"Z velké lásky a náklonnosti k tobě se nemohu zdržet, abych sám nepřipojil několik slov a nepřesvědčil tě o nezbytnosti prokazovat neustále největší pozornost, ohleduplnost a lásku svému drahému a váženému manželovi. Chovám velkou naději, že na tvém postoji a ohleduplnosti k němu bude nejvíce záviset, zda nakonc přijme Věc, kterou ty tak draze miluješ a tak dobře jí sloužíš. Hluboce s tebou cítím ve tvých domácích starostech, vím, že ti leží na srdci jako těžké břemeno. Z hloubi srdce budu stále za tebe prosit. Modlím se, abys ve své rozmanité činnosti dosáhla nejněžnější touhy svého srdce."

(20. prosince 1928)

Z dopisů napsaných jménem Shoghi Effendiho

"Objeví-li se mezi manžely takový rozdíl v přesvědčení a víře, je to velmi smutné, neboť to bezpochyby zmenšuje duchovní pouto, jenž je oporou rodinného svazku, zejména v časech nesnází. Nicméně cesta, jakou to lze napravit, nespočívá v jednání takovým způsobem, aby se druhá strana odcizila. Jedním ze záměrů Věci ve skutečnosti je vyvolat užší pouto v rodinách. Ve všech takových případech Mistr tudíž radíval poslušnost přání druhé strany a modlitby. Modli se, aby tvůj manžel postupně uviděl světlo, a zároveň jednej tak, abys ho spíše přiblížila, než u něj vyvolala předsudky. Jakmile bude zabezpečen soulad, budeš moci sloužit bez zábran."

(15. července 1928)

"Za takových okolností Mistr žádával přátele, aby nešetřili láskou a stali se mimořádně poslušnými svých manželů. Takoví jednotlivci museli až do konce podporovat nařízení, že Věc nepřišla proto, aby rozbila rodinné svazky, ale aby je zpevnila, nepřišla vyhladit lásku, ale posílit ji, nebyla vytvořena proto, aby oslabilu společenské instituce, ale aby je podpořila."

(14. října 1928)

"Shoghi Effendi by jistě rád viděl, kdybyste ty i ostatní přátelé zasvětili všechn svůj čas a energii Věci, neboť velmi potřebujeme schopné pracovníky, ale domov je instituce, již Bahá'u'lláh přišel podporovat, nikoli oslabovat. V domovech Bahá'í se stalo mnoho politováníhodných věcí právě proto, že tato stránka byla zanedbávána. Služ Věci, ale pamatuj také na povinnosti k svému domovu. Je na tobě, abys našla rovnováhu a postarala se, abys pro jedno nezanedbávala druhé. Měli bychom mnohem více manželů získaných pro Věc, kdyby ženy prováděly svou činnost pro Bahá'í promyšleněji a umírněněji."

(14. května 1929)

"Domov opravdových Bahá'í je skutečná pevnost, na niž se Věc může spolehnout při vytváření učebních plánů. Jestliže ... a ... milují jeden druhého a rádi by se vzali, Shoghi Effendi si nepřejí, aby si mysleli, že když to udělají, zbavují se výsady služby, ve skutečnosti takový svazek zvětší jejich schopnost sloužit. Není nic krásnějšího, než když se mladí stoupenci Bahá'í vezmou a založí opravdové Bahá'í domovy, takové, jaké si je přeje Bahá'u'lláh. Vyříd'te prosím oběma Strážcovy láskyplné pozdravy."

(6. listopadu 1932)

"Bůh, který jen miluje nebo je jen spravedlivý, není dokonalý Bůh. Božská podstata musí mít oba tyto aspekty, tak jako každý otec by měl ve svých postojích k dětem vyjadřovat obojí. Zamyslíme-li se na chvíli, uvidíme, že náš prospěch může být zajištěn jedině tehdy, když obě tyto Boží vlastnosti se zdůrazňují a provádějí stejnou měrou."

(29. dubna 1933)

"Neexistuje mez našich obětí Chrámu. Čím více dáváme, tím lépe pro Věc i pro nás samotné. Ale tvůj případ je zvláštní, neboť tvůj manžel je nevěřící. Můžeš-li uspět a přesvědčit ho o důležitosti svých darů Věci, tím lépe. Avšak nikdy bys neměla v této věci odporovat a připustit, aby cokoli rušilo klid a jednotu vašeho rodinného života."

(21. září 1933)

"Strážce si přeje, abych ti zvláště já naléhavě opakoval, abys vytrvala v trpělivosti a důvěře, a především prokazovala svému manželovi největší laskavost a lásku oplátkou za veškerý odpor a nenávisť, které se ti od něho dostává. Smířlivý a přátelský postoj v takových případech není jen povinností každého Bahá'í, ale také neúčinnějším způsobem, jak získat pro Věc sympatii a obdiv jejich dřívějších nepřátel a odpůrců. Lásku je vskutku nejmocnější elixír, který může nejzkaženější a nejpodlejší z lidí proměnit v nebeské duše. Kéž tvůj příklad poslouží k dalšímu potvrzení pravdy tohoto krásného učení naší Víry."

(6. prosince 1935)

"Strážce s hlubokým zájmem vyslechl tvé rodinné potíže a starosti. Přeje si, abych tě ujistil, že se vroucně modlí za tebe a tvé drahé doma, aby se ti z nebe dostalo vedení a pomoci v urovnání vašich sporů a obnovení úplného souladu a

přátelství ve vašem středu. Naléhá-li na tebe, abys přinesla jakoukoli oběť pro sjednocení vaší rodiny, přeje si zároveň, aby tě neodradilo, nepřinese-li tvé úsilí okamžité plody. Měla bys splnit svůj úkol s naprostou vírou, že tím plníš svou povinnost jako věřící Bahá'í. Zbytek je nesporně v rukou Božích.

Co se týká přístupu tvého manžela k Věci, ať je jakkoli nepřátelský, měla bys vždy doufat, že smířlivými a přátelskými prostředky a moudrým, taktickým a trpělivým úsilím postupně uspěješ v získávání jeho sympatií pro Víru. Za žádných okolností by ses neměla pokoušet diktovat a nucovat mu násilím své osobní náboženské přesvědčení. Rovněž bys však neměla dovolit, aby jeho odpor k Věci byl skutečně na překážku tvé činnosti... Měla bys jednat trpělivě, taktně a s důvěrou, že tvé úsilí je vedeno a posilováno Bahá'u'lláhem."

(23. července 1937)

"Velice se zaradoval, když se dozvěděl o nedávné konfirmaci tvé ... přítelkyně a o její upřímné touze sloužit víře a podporovat ji. Bude se za ni jistě modlit, aby přes odpor svých svých rodičů a příbuzných mohla nabývat stále více znalostí a prozumnosti Učení, a byla podněcována takovým nadšením, aby objevila a přivedla k Věci velký počet svých dřívějších souvěrců.

Za žádných okolností by však neměla dovolit, aby se jí rodiče zcela odcizili, ale je její svatou povinností snažit se ze všech sil trpělivým, vytrvalým a láskyplným úsilím získat jejich sympatie pro Víru, a snad je dokonce přivést ke konfirmaci..."

(6. července 1938)

"Co se týče tvých plánů. Strážce opravdu plně schvaluje tvůj názor, že bez ohledu na to, jak naléhavé a důležité by mohly být nároky učitelské práce, neměla bys za žádných okolností zanedbávat výchovu svých dětí, neboť vůči nim máš závazek neméně posvátný než vůči Věci.

Případně-li na jakýkoli plán nebo opatření, které by spojilo tvé dvojnásobné povinnosti k rodině a k Věci, a které by ti umožnilo vrátit se k činorodé práci na poli průkopnického učitelství a také se dobře starat o děti tak, abys neohrožovala jejich budoucnost ve Věci, dostane se ti Strážcova upřímného souhlasu."

(17. července 1938)

"Instituce manželství, tak jak ji založil Bahá'u'lláh, připisuje sice náležitou váhu fyzické stránce manželského svazku, avšak považuje ji za podřízenou morálním a duchovním cílům a funkcím, jež do něho vložila vševědoucí a láskyplná Prozřetelnost. Jedině tehdy, když je každé z těchto odlišných hodnot přikládána náležitá váha, a jediné na základě podřízení fyzického morálnímu a tělesného duchovnímu se lze vyvarovat takových výstřelků a uvolněnosti manželských vztahů, jakých je naše úpadková doba svědkem, jediné tak může být rodinný život obnoven ve své původní čistotě a plnit tu pravou funkci, pro niž byl ustanoven Bohem."

(8. května 1939)

"Zatímco Strážce vysoce oceňuje tvou touhu hrát aktivnější roli na poli učitelství, uvědomuje si také, že s ohledem na přání tvého manžela, k němuž máš povinnosti neméně svaté a zavazující, než jsou tvé povinnosti jakožto věřícího člověka, by ses měla snažit uspořádat své plány tak, abys od něho nebyla příliš daleko, zvláště když on sám se obává, abys, jakkoli dočasně, nepřerušila svůj domácí život."

(5. června 1939)

"Avšak Strážce je vděčný, že tvůj manžel v zásadě nemá námitky proti tomu, aby ses zúčastňovala setkání Bahá'í, a dává ti naprostou svobodu podílet se na veškeré místní Bahá'í činnosti. I kdyby trval na tom, abys v takových věcech žádala jeho svolení, neměla bys pocítovat křivdu nebo znechucení, ale raději pokračovat a přátelským, smířlivým způsobem se snažit získávat jeho sympatie k Věci. Nemůžeš mít žádný vážný důvod k jakémukoli skutečnému rozhořčení vůči němu, pokud nemístně nezasáhne do tvé práce pro Bahá'í a nezabrání ti v plnění tvých životně důležitých duchovních i organizačních závazků vůči Víře.

Strážce se mezitím bude modlit za splnění tvých nadějí spatřit ho utvrzeného ve Věci a činného pro ni, a za to, abys takový vpravdě Bahá'í postoj, jaký poslouží dalšímu probouzení jeho sympatií pro Víru a urychlí duchovní energii skrytou v jeho srdci natolik, aby přivedla jeho úplné utvrzení ve Věci. Setrvávej v přesvědčení a s důvěrou vytrvej ve svém úsilí."

(5. srpna 1939)

"Úkol vychovávat dítě Bahá'í je, jak se znovu a znovu zdůrazňuje v Bahá'í spisech, hlavní zodpovědností matky, jejíž jedinečnou výsadou je vpravdě vytvořit doma takové podmínky, které by co nejlépe přispívaly materiálnímu a duchovnímu prospěchu a růstu dítěte. Výchova, které se dítěti zprvu dostává prostřednictvím matky, tvoří nejpevnější základ jeho budoucího vývoje, a mělo by tedy být prvořadou starostí tvé ženy... snažit se od nynějška vštěpovat novorozenému synovi takovou duchovní výchovu, jaká by mu později umožnila plně si osvojit a přiměřeně vykonávat všechny úkoly a povinnosti Bahá'í života."

(16. listopadu 1939)

"S pocity skutečného obdivu si povšiml tvé touhy sloužit na poli průkopnického učení, ale s lítostí vyslechl, že ti tvé domácí poměry nedovolí uskutečnit tuto touhu drahou tvému srdci.

Zatímco z celého srdce oceňuje tvou dychtivost pracovat pro Víru ve vzdálených a dosud neotevřených územích, cítí, že s ohledem na odpor tvého manžela a také potřeby tvých dětí být v dosahu tvé pomoci a vedení by ses prozatím měla snažit pracovat v blízkosti nebo sousedních městech spíše než v panenských oblastech."

(7. listopadu 1940)

"Otázka výchovy a vzdělání dětí v případě, kdy jeden z rodičů není Bahá'í, se týká výhradně rodičů samotných, kteří by měli rozhodnout o způsobu, jaký považují za nejlepší a nejvíce napomáhající zachování jednoty jejich rodiny a budoucímu prospěchu jejich dětí. Avšak jakmile dítě dospěje, měla by mu být dána úplná svoboda volby náboženství bez ohledu na přání a touhy jeho rodičů."

(14. prosince 1940, Národní duchovní radě Bahá'í v Indii)

"... když nyní oba cítíte upřímnou touhu spojit se ve svém úsilí učinit váš společný život šťastným, Shoghi Effendi ti radí, abys udělala všechno, co bude ve tvé moci s láskou a laskavostí, abys získala svého manžela na svou stranu a zbavila ho předsudků proti Věci Boží."

(27. listopadu 1941)

"Zajisté by neměla pociťovat zármutek, jistí-li že členové její rodiny nejsou přístupni učení - neboť ne každá duše je duchovně osvícena. Však také mnozí členové rodin samotných Proroků se neobrátili na víru ani tváří v tvář příkladu a přesvědčení o projevu Božím, přátelé by tedy neměli být zarmouceni takovými věcmi, ale ponechat raději budoucnost svých milovaných v rukou Božích, a svými službami a oddaností Víře získat právo přimlouvat se za jejich konečné duchovní znoruzzení."

(9. března 1942)

"Ať jsou rodinné svazky jakkoli hluboké, musíme mít vždy na paměti, že duchovní svazky jsou mnohem hlubší, trvají věčně a přežijí smrt, zatímco pouta fyzická, nejsou-li podpořena duchovními vazbami, jsou omezena na tento život. Měla bys udělat všechno, co je v tvé moci, abys skrze modlitbu a příklad otevřela oči členům své rodiny pro Bahá'í víru, ale nepociťovat příliš velký smutek nad jejich činy. Obrát se ke svým Bahá'í bratřím a sestrám, kteří s tebou žijí ve světle Království."

(8. května 1942)

"Naše víra znamená stejně mnoho pro děti jako pro starší lidi, a jeho srdce se raduje, když vidí, jak jedni i druhí společně pracují, aby přinesli jeho veliké poselství dobra celému lidstvu."

(30. listopadu 1942)

"Pokud jde o Strážcovu prohlášení, že průkopnictví je podmíněno souhlasem rodičů a že pro ně bude nezbytné souhlasit, ptal ses, zda toto pravidlo platí stejně pro plnoleté i nedospělé děti. Strážcova odpověď zní, že toto pravidlo platí pouze pro ty děti, které dosud nedosáhly plnoletosti."

(18. ledna 1943, Národní duchovní radě Bahá'í v Íránu, přeloženo z perštiny)

"Bahá'u'lláh zdůrazňoval, že manželský život je pro všechny lidi přirozeným a správným způsobem života. Kládí však také silný důraz na jeho duchovní povahu, která, aniž by předem jakkoli vylučovala normální fyzický život, je nejpodstatnější stránkou manželství. To, aby dva lidé žili svůj život v lásce a souladu je daleko důležitější než to, aby byli spalováni vzájemnou vášní. To první je skalisko síly, o něž se můžeme opřít v čase nouze, to druhé naprosto dočasná věc, jež může kdykoliv vyhasnout."

(20. ledna 1934)

"Strážce se ve svých poznámkách o vztazích rodičů a dětí, manželek a manželů v Americe vyjádřil, že v té zemi mají děti sklon být příliš nezávislé na přáních svých rodičů a chybí jim úcta k rodičům. V některých případech mají také manželky sklon uplatňovat nespravedlivě velkou převahu nad manžely, což ovšem není o nic správnější, než kdyby manžel nespravedlivě ovládal svou ženu."

(20. července 1943)

"Cítí, že bys měla všemi prostředky prokazovat svému manželovi největší lásku a náklonnost; máme-li někdy jakékoli pochybnosti o tom, jak bychom se měli chovat jako věřící Bahá'í, měli bychom přemýšlet o 'Abdu'l-Baháovi a studovat Jeho život a ptát se sami sebe, co by dělal On, neboť On je pro nás dokonalým příkladem v každém směru. A ty víš, jak byl něžný, jak jeho láska a laskavost zářily jako sluneční světlo na každého."

Tvůj manžel a tvé dítě mají právo na tvou lásku a dávají ti nádhernou příležitost dokázat svou víru ve Věc Boží.

Měla bys rovněž modlit k Bahá'u'lláhovi, aby ti pomohl sjednotit se s tvým mužem a učinit z vašeho domova domov pravý a šťastný."

(9. března 1946)

"Bylo mu velmi líto, když se dočetl, že máš doma potíže kvůli Bahá'í víře. Domnívá se, že bys měla udělat vše, co je v tvé moci, abys podpořila lásku a soulad mezi svým mužem a sebou, kvůli vám oběma i kvůli vašim dětem. Měla bys mu však zdůraznit, že každý člověk má volnost hledat Boha a že ačkoli se ho nikdy nebudeš snažit ovlivnit nebo dokonce hovořit s ním o Bahá'í víře, jestliže on nebude chtít, měl by ti ponechat volnost navštěvovat setkání. Strážce doufá, že trpělivostí, taktem a modlitbou přemůžeš postupně jeho předsudky."

(16. března 1946)

"Bahá'í není nikdy nucen zůstat na určitém místě, jestliže by sis tedy nemohl vydělat na živobytí v ... a přál sis být nablízku starým rodičům, udělals dobře, žes odešel."

(1. dubna 1946)

"Shoghi Effendi si přeje, aby připojil poznámku v souvislosti s tvým sňatkem: nedomnívá se, že by kterýkoli věřící za jakýchkoli okolností mohl udávat Věc Boží nebo službu Věci jako důvod zanedbávání manželství, jak víme, Bahá'u'lláh rozvod velmi odsuzuje. Opravňují jej pouze mimořádně závažné příčiny."

(7. dubna 1947)

"Ve věci tvých rodinných problémů se domnívá, že přeješ-li si radu, měla by ses obrátit s těmito záležitostmi na duchovní rady, jednou z jejich povinností je radit a pomáhat přátelům a je tvou výsadou se na ně obracet."

(10. dubna 1947)

"Byl velmi šťastný, když uslyšel o tvé touze pomáhat v průkopnické práci... Nedomnívá se však, že by tvá činnost na tomto poli měla být zdrojem nesouladu mezi tebou a tvým drahým manželem, a ujišťuje tě, že se za něho bude modlit v Posvěcených Svatyních, aby ho Bůh probudil k pochopení významu naší Víry a podnítl ho ke službě Víře."

(30. dubna 1947)

"Bahá'u'lláh jasně prohlásil, že pro Bahá'í manželství je požadován souhlas všech žijících rodičů. Toto platí, ať jsou rodiče Bahá'í nebo jiného vyznání, po léta rozvedení nebo žijící spolu. Toto důležité pravidlo koncipoval pro zpevnění společenské struktury, aby úzeji spletl svazky domova, aby v srdcích dětí vyvolal jistou vděčnost a úctu k těm, kdo jim dali život a vyslali jejich duše na věčnou cestu k Stvořiteli. My Bahá'í si musíme uvědomovat, že v dnešní společnosti probíhá přesně opačný proces: mladí lidé méně a méně dbají přání svých rodičů, rozvod je považován za přirozené právo a dosahuje se na základě těch nejpovrchnějších, nejneospravedlnějších a podlých záminek. Lidé odloučení jeden od druhého jsou jen tím náchylnější snižovat význam partnera rovněž odpovědného jako rodiče za přivedení dětí na tento svět, zvláště když jeden z nich převzal zcela péči o děti. Bahá'í musí nesmlouvavým dodržováním zákonů a učením Bahá'í bojovat s těmito leptavými silami, které tak rychle ničí domácí život a krásu rodinných vztahů a boží morální stavbu společnosti."

(25. října 1947, Národní duchovní radě Bahá'í ve Spojených státech)

"Co se týká otázky, kterou jsi mu položila: je si jist, že třebaže v některých ohledech můžeš pro své děti být finanční zátěží, je jejich výsadou se o tebe starat, jsi jejich matka, dalas jim život a Bahá'u'lláhovou štědrostí jsou nyní přitahováni k Jeho Víře. Cokoli pro tebe udělají, je malou náhradou za všechno, co jsi pro ně udělala ty."

(20. září 1948)

"Tvá odpovědnost vůči synovi a manželovi je veliká, a Strážce doufá, že tvá práce brzy dosáhne bodu, kdy se k nim budeš moci přinejmenším na čas vrátit a dát jim lásku a povzbuzení, jež jsou ženiným velkým přispěním k domácímu životu."

(5. srpna 1949)

"Zvláště ho potěšilo, když se dozvěděl, že vaše rodinné vztahy jsou tak smírné, a cítí, že jednáš správně, když se podrobuješ přání svého manžela a zůstáváš v cizině déle."

Strážce se dlouhou dobu domnívá, že američtí Bahá'í v některých případech nežijí podle ideálů manželského života předložených Bahá'u'lláhem. Snadno se dají ovlivnit současným lehkovážným a sobeckým postojem lidí k manželskému svazku. Když tedy vidí, jak úspěšně žiješ podle Bahá'í měřítek, věnuješ tomu své nejlepší schopnosti a uchováš si toto posvěcené pouto se svým manželem, je opravdu velmi šťastný. Doufá, že budeš moci být příkladem ostatním. Neboť neschvaluje způsob, jakým se někteří Bahá'í ve jménu služby Věci Boží zbavují svých partnerů nebo jdou a ožení se s jinými."

(2. dubna 1950)

"Jedním z nejpodstatnějších učením Víry je, že doma by měla být udržována jednota. To samozřejmě neznamená, že kterýkoli člen rodiny má právo ovlivňovat víru kteréhokoli jiného člena, a budou-li si to všichni uvědomovat, zdá se jisté, že jednota bude dosažitelná."

(6. července 1952)

"Strážce se bude modlit, aby se tvá matka mohla stát Bahá'í a velmi aktivně sloužit Věci Boží. Měl bys pamatovat na to, že povedeš-li posvěcený život Bahá'í, zapůsobíš na svou matku stejně nebo i více než čtení a studium. Je-li člověk svědkem vlivu nauk Bahá'í na život jiné osoby, mívá to velmi často veliký účinek."

(12. července 1952)

"Domnívá se, že by ses měla vynasnažit udržet všemi prostředky vaše manželství pohromadě, zvláště kvůli dětem, které jako všechny děti rozvedených rodičů mohou jen trpět neslučitelnou oddaností oběma rodičům, neboť jsou připraveny o požehnaní otce i matky v jednom domově, kteří by se starali o jejich prospěch a milovali je společně."

Když si nyní uvědomuješ, že tvůj manžel je nemocný, měla bys být schopna smířit se s citovými nesnázemi, které jsi s ním přestála, a nezaujímat nesmiřitelný postoj, i kdybys trpěla sebevíc.

Víme, že Bahá'u'lláh pohlížel na rozvod se silnou nelibostí, a je skutečnou povinností Bahá'í vyvinout téměř nadlidské úsilí a nepřipustit, aby manželství zaniklo."

(6. března 1953)

"Strážce plně oceňuje tvou touhu vyjet nyní jako průkopník a pomáhat ustanovit Víru v panenských oblastech, avšak neměla bys odjet proti přání svého manžela a nutit ho vzdát se všeho, abys mohla tímto způsobem sloužit Víře. Musíme mít na paměti přání a práva těch, kteří jsou úzce spojeni s naším životem."

Přeje-li si tvůj manžel, abys zůstala tam, kde jsi, je tam jistě rozsáhlé pole pro učení."

(31. července 1953)

"I když tví synové nebudou zpočátku schopni sloužit s tebou průkopnické práci, určitě ti v ní pomáhají oddaností svého ducha a dokonalou spoluprací. Život je v nejlepším případě tak plný neočekávaných zvratů, že se Strážce nedomnívá, že ponechat chlapce doma představuje nějaké další riziko. Jsou oddáni Věci Boží, a tvůj příklad je bude bezpochyby podněcovat."

(10. srpna 1953)

"Co se týká tvé otázky, zda máš vyjet za průkopnickou práci..., Strážce má za to, že s ohledem na Bahá'u'lláhův odpor k rozvodu není pro Bahá'í správné rozbít manželství, a to ani se záměrem průkopnické práce. Naléhavě tě tedy vyzývá, aby ses ze všech sil snažila smířit se svým manželem, neboť to považuje za důležitější než tvou průkopnickou cestu do panenských území."

(27. srpna 1953)

"... přeje si, abych ti sdělil, že je nakloněn tvé průkopnické práci. Jestli si však myslíš, že tvá průkopnická cesta na jeden z ostrovů Tichého oceánu zničí tvůj vztah s otcem, navrhol by, že by snad tvá žena mohla odjet nyní, a pak bys viděl, jak se věci vytríbí, aby ses k ní později mohl připojit."

(27. září 1953)

"Vzhledem k tomu, že si tvůj manžel doopravdy nepřeje být od tebe odloučen, ale touží naopak po tom, aby se vaše manželství nerozloučilo, Strážce se domnívá, že jako Bahá'í nemáš právo je zničit kvůli své touze sloužit Víře."

Manželství je velmi posvěcená instituce. Bahá'u'lláh řekl, že jeho účelem je podporovat jednotu. Jestliže přátelé kvůli Věci Boží zanedbávají tuto instituci, staví Víru před veřejnost do bídného světla. Dnes jsou lidé na světě tak nemorální a zacházejí s institucí manželství s takovou nevážností, a my jako Bahá'í se na rozdíl od nich snažíme vytvořit vysoké morální měřítko a znovu nastolit svatost manželství."

Dovolí-li ti manžel vykonávat určité množství učitelské práce a občas cestovat v zájmu Víry, tím lépe, ale nemyslí si, že by se z Víry mělo dělat něco, co zničí váš rodinný vztah."

(6. června 1954)

"S ohledem na manželovy poměry a city a také vzhledem k tomu, že tě tvé dvě starší děti budou přirozeně chtít vidět, a skutečně by tě měly občas vidět, abys jim mohla pomáhat v jejich životech jako Bahá'í, se domnívá, že bude moudré konat průkopnickou práci s manželem někde ve Státech, kde budou mít tvé služby nejvyšší cenu."

(29. července 1954)

"Cení si velice průkopnické služby, kterou vykonáváte. Doufá, že od nynějška budete ty a tvůj drahý manžel schopni sloužit Víře společně, jednotně a oddaně, protože to je nejvyšší forma Bahá'í spolupráce v manželství."

(3. března 1955)

"Je-li zdravotní stav tvých rodičů takový, že skutečně vyžaduje tvou přítomnost, neměla bys je opouštět. Je-li však nějaký jiný příbuzný, který by se o ně mohl starat, mohla bys pomáhat s prací v ... a být nápomocna přátelům, aby tam postavili Víru na pevný základ."

(28. října 1955)

"Bude se modlit, aby se odpor tvého manžela a sestry změnil prostřednictvím tvých vlastních skutků lásky, laskavosti a trpělivosti a snášenlivosti, kterou jim projevuješ."

(20. března 1956)

"Existuje-li kdekoli Bahá'í rodina, měli by ti, jichž se to týká, všemi prostředky dělat všechno pro to, aby ji zachovali, neboť rozvod se v Učení silně odsuzuje, zatímco soulad, jednota a láska jsou vyzdvihovány jako nejvyšší ideály v lidských vztazích. Toto musí pro věřící Bahá'í vždy platit, ať konají průkopnickou práci nebo ne."

(9. listopadu 1956, Národní duchovní radě Bahá'í
Střední Ameriky)

"Má za to, že teď, když jsi našla věc, kterou jsi ve své mysli hledala, a máš v životě navíc tuto radost naší nádherné víry, měla bys být laskavější ke svému manželovi a ohleduplnější než jindy, a dělat vše, co je v tvých silách, abys mu dala pocítit, že ho to od tebe neodvedlo, ale jen zvětšilo tvou lásku k němu a tvou touhu být mu dobrou ženou. Jen čas ukáže, zda nakonec bude či nebude schopen stát se Bahá'í, není však pochyby o tom, v čem spočívá tvá povinnost, a to je přimět ho, aby ocenil fakt, že tvé nové začlenění nijak nenarušuje jeho domácí život nebo manželství, ale naopak posiluje obojí."

Jakmile člověk zjistí, že to, co ví, je pravda, je velice obtížné nečinně sedět a dívat se na drahého a blízkého příbuzného, který je vůči ní úplně slepý. Svádí tě to zkusit "vyburcovat jej a přimět jej spatřit světlo", to však bývá katastrofální. Klid, láska a sebeovládání dosáhnout v takových případech opravdovějších vítězství. Tvůj manžel však nemá právo žádat, abys přestala být Bahá'í. To zachází příliš daleko. Nikdo by neměl porušovat posvátné pouto, jež má každá lidská bytost právo mít se svým Stvořitelem."

(20. dubna 1957)

"Bahá'u'lláh prohlásil, že smyslem manželství je podporovat jednotu, jak však bezpochyby víš, měla bys to tedy mít na paměti, když jednáš se svými příbuznými, kteří nejsou Bahá'í; nelze očekávat, že by měli stejný názor jako my na otázky přátelství mezi rasami, a my jim nesmíme své názory vnucovat, ale spíše se snažit je láskyplně a moudře vychovávat."

(30. srpna 1957)

V. Z poselství Světového domu spravedlnosti

"Pokud jde o tvou další otázku týkající se napjatých vztahů mezi tebou a tvou tchýní a toho, co můžeš udělat, abys zmírnila situaci, máme za to, že bys s pomocí svého manžela a po poradě s ním měla vytrvat ve svém úsilí dosáhnout jednoty v rodině. Z tvého líčení nepřátelského postoje, jenž vůči tobě projevuje tvá tchýně, je jasné, že nebudeš mít snadný úkol. Důležité však je, aby sis jako Bahá'í byla vědoma 'Abdu'l-Baháovy pobídky soustředit se na jednotlivcovy dobré vlastnosti a aby tě tento přístup k tvé tchýni posílil ve tvém předsevzetí dosáhnout jednoty. Nadto ti vytrvalost v modlitbách dá sílu pokračovat ve tvém úsilí."

(6. září 1970)

"Bahá'í, který má nějaký problém, si může přát učinit své vlastní rozhodnutí po modlitbě a zvážení všech stránek věci ve své vlastní mysli, může dát přednost tomu, že vyhledá radu jednotlivých souvěrců nebo profesionálních poradců, například svého lékaře nebo právního zástupce, aby mohl při rozhodování zvážit takovou radu, nebo v případě, kdy se věc týká několika lidí, jako například rodinná situace, může si přát shromáždit ty, kterých se to týká, aby mohli dospět ke kolektivnímu rozhodnutí."

(19. března 1973 Národní duchovní radě Bahá'í
Kanady)

"Nemělo by nás překvapovat, že první učitelkou dítěte je matka, neboť prvotní orientace dítěte je k jeho matce. Toto opatření přírody nijak nezmenšuje roli otce v rodině Bahá'í. Rovnost postavení opět neznamená totožnost funkce."

(23. června 1974)

"Vzhledem k problémům, které s tvou ženou prožíváte, Dům spravedlnosti upozorňuje, že jednota vaší rodiny by měla být brána v úvahu především... Například služba Věci Boží by neměla přivodit zanedbávání rodiny. Je důležité zorganizovat si čas tak, aby život vaší rodiny byl harmonický a domácnosti se dostalo takové pozornosti, jakou vyžaduje."

Bahá'u'lláh také zdůraznil důležitost porad. Neměli bychom si myslet, že tato užitečná metoda hledání řešení je omezena na administrativní instituce Věci Boží. Rodinné porady, užívající podrobný a upřímný rozhovor a podněcované vědomím, že je třeba sebeovládání a rovnováhy, mohou být všelékem na domácí konflikty."

(1. srpna 1978)

"Ačkoli služby víře Bahá'í by měl člověk na sebe vzít v duchu oběti, nemůže ztrácet ze zřetele důležitost, jaká se v našem Písmu Svatém připisuje závazkům, které mají rodiče ve vztahu ke svým dětem, stejně jako povinnostem dětí k rodičům."

(19. listopadu 1978)

"Dům spravedlnosti navrhuje, aby veškerá vyjádření v Písmu Svatém týkající se specifických oblastí vztahů mezi muži a ženami byla zvažována ve světle všeobecné zásady rovnosti pohlaví, která byla směřodárně a opakovaně formulována v Posvátných Textech. V jedné ze Svých Desek 'Abdu'l-Bahá prohlašuje: 'V tomto božském věku Boží štědrost zahrнула svět žen. Rovnost mužů a žen byla s výjimkou několika zanedbatelných příkladů úplně a kategoricky vyhlášena. Rozdíly byly zcela odstraněny.' Je nevyhnutelnou skutečností přírody, že se muži a ženy liší v určitých typických vlastnostech a funkcích, důležité je, že na takové nerovnosti zbývající mezi pohlavími pohlížejí 'Abdu'l-Bahá jako na 'zanedbatelné'.

Na vztah mezi manžely je třeba pohlížet v souvislosti s ideálem života podle Bahá'í. Bahá'u'lláh vnesl do světa jednotu, a základní jednotou je jednota rodiny. Člověk tudíž musí věřit, že Víra má rodinu posílit, nikoli oslabit, a jedním z klíčů k posilování jednoty je láskyplná porada. Atmosféra v rodině Bahá'í stejně jako v celém společenství by měla vyjadřovat 'základní myšlenku Věci Boží', která, jak prohlásil milovaný Strážce, 'není diktátorskou autoritou, ale prostou družností, není despoticou mocí, ale duchem upřímné a láskyplné pohrady'.

Rodina je však velmi zvláštním druhem 'společenství'. Výzkumné oddělení nenarazilo na žádná tvrzení, která přesně stanovují otce jako odpovědného za 'bezpečnost, rozvoj a jednotu rodiny'..., ale lze vyvozovat z mnoha jemu uložených povinností, že na otce lze pohlížet jako na 'hlavu' rodiny. Členové rodiny mají všichni povinnosti a odpovědnost jeden k druhému i k rodině jako celku, a tyto povinnosti a odpovědnost se liší od jednoho člena k druhému podle jejich přirozených vztahů. Rodiče mají nevyhnutelnou povinnost vychovávat děti - ale ne naopak, děti mají povinnost poslouchat rodiče - rodiče neposlouchají děti, matka - nikoli otec - dává život dětem, opatruje je v nejujtějším věku a je tak jejich prvním učitelem, odtud dcery mají před syny přednostní právo na vzdělání, a jak napsal Strážcovým jménem jeho tajemník, 'úkol vychovávat dítě podle Bahá'í, jak se znovu a znovu zdůrazňuje ve Spisech Bahá'í, je hlavní povinností matky, jejíž jedinečnou výsadou je vskutku vytvořit ve svém domově takové podmínky, jaké by nejvíce přispívaly jak materiálnímu, tak duchovnímu prospěchu a rozvoji dítěte. Výchova, které se dítěti nejprve dostává prostřednictvím matky, představuje nejpevnější základ jeho dalšího rozvoje'.

V důsledku této své povinnosti má matka právo být podporována svým manželem - manžel nemá výslovné právo být podporován svou manželkou. Tuto zásadu manželovy povinnosti starat se o rodinu a chránit ji lze spatřovat uplatněnou rovněž v dědickém zákoně bez závěti, který zajišťuje, že obydlí rodiny po otcově smrti nepřechází na jeho vdovu, ale na jeho nejstaršího syna, zároveň má syn povinnost postarat se o matku.

V této souvislosti vzájemných a doplňujících se povinností a odpovědností má člověk číst Desku, v níž 'Abdu'l-Bahá vyzývá:

'Ó služebnice Samobytného Pána! Snažte se, abyste dosáhly cti a privilegia určeného ženám. Největší slávou žen je bezpochyby oddaná služba u Jeho prahu a poslušnost u Jeho dveří, je to pozorné srdce a chvála neporovnatelného Boha, je to upřímná láska k ostatním služebnicím a k neposkvrněné cudnosti, je to poslušnost a ohledy k manželovi, výchova dětí a péče o ně, a je to klid, důstojnost a vytrvalost ve vzpomínce na Pána a největší zánícení a lpění na Pánu.'

Tato výzva k nejvyššímu stupni duchovnosti a odříkání by neměla být chápána jako zákonem uznávaná definice dávající manželovi naprostou pravomoc nad manželkou, neboť v dopise napsaném jednomu věřícímu 22. července 1943 napsal jménem milovaného Strážce jeho tajemník:

'Strážce ve svých poznámkách o vztazích rodičů a dětí, manželek a manželů v Americe chtěl vyjádřit, že v té zemi mají děti sklon být příliš nezávislé na přáních svých rodičů a chybí jim úcta, která rodičům náleží. V některých případech mají také ženy sklon uplatňovat nespravedlivou míru převahy nad svými manžely, což ovšem není správné, o nic správnější, než kdyby manžel měl nespravedlivou převahu nad manželkou.'

Ač probíhá porada ve kterékoli skupině sebelaskavěji, jsou nicméně záležitosti, v nichž občas nelze dosáhnout jednoty. V duchovní radě se toto dilema řeší většinovým počtem hlasů. Nemůže však být většina tam, kde se jedná pouze o dvě strany, jako v případě manželů. Jsou tedy chvíle, kdy by se žena měla podrobit manželovi a chvíle, kdy by manžel měl ustoupit své ženě, ale žádný by nikdy neměl uplatňovat nespravedlivou převahu nad druhým. Stručně řečeno, vztah mezi manželi by měl být takový, jak se naskýtvá v modlitbě zjevené 'Abdu'l-Baháem, která se často předčívá na svatbách Bahá'í: 'Jsou vpravdě oddáni v poslušnosti Tvého příkazu. Učiň, aby se stali znamením souladu a jednoty až do konce časů.'

Toto všechno jsou vztahy uvnitř rodiny, ale mezi muži a ženami existuje mnohem širší oblast vztahů než v rámci domova, a také tuto bychom měli uvážit v kontextu Bahá'í společenství, ne v kontextu minulých nebo současných společenských norem. Například i když je matka prvním vychovatelem dítěte a nejdůležitějším formativním vlivem jeho vývoje, má otec také povinnost vychovávat své děti, a tato povinnost je tak závažná, že Bahá'u'lláh prohlásil, že otec, který ji neplní, pozbývá práv svého otcovství. Podobně, ačkoli prvotní povinnost podporovat rodinu finančně je uložena mužům, v žádném případě to neznamená, že místo ženy je omezeno na domov. 'Abdu'l-Bahá naopak prohlásil:

'V tomto Bahá'u'lláhově Zjevení jdou ženy v jedné řadě s muži. V žádné činnosti nebudou ponechány pozadu. Jejich práva a práva mužů jsou stejného stupně. Vstoupí do všech administrativních odvětví politického života. Dosáhnou ve všem takového stupně, jaký bude považován za nejvyšší místo ve světě lidí, a zúčastní se všech událostí.'

(Pařížské promluvy, str. 182)

a opět:

'Tak se stane, že když se ženy budou plně a rovnocenně podílet na záležitostech světa, vstoupí sebejistě a zdatně do velké arény zákonů a politického života, války ustanou, ...'

(Vyhlášení světového míru, sv. II.str. 369)

V Desce světa Bahá'u'lláh Sám předvídal, že ženy budou stejně jako muži živitelkami rodiny, když uvedl:

'Každý, muž nebo žena, by měl předat osobě, které důvěřuje, část toho, co si vydělal obchodem, zemědělstvím nebo jiným zaměstnáním, na výchovu a vzdělání dětí, aby to bylo vydáno na tento účel s vědomím správců Domu spravedlnosti.'

(Bahá'u'lláhovy Desky, str. 90)

Velmi důležitým prvkem v dosažení takové rovnosti je Bahá'u'lláhovo nařízení, že chlapci i dívky musí být ve školách vyučováni podle v podstatě stejných osnov."

(28. prosince 1980, Národní duchovní radě Bahá'í Nového Zélandu)

Pozn.: Pokud není uvedeno jinak, jsou tyto výňatky určeny jednotlivým věřícím.

Literatura použitá v této sbírce

Výchova Bahá'í: Sbíрка vydaná Světovým domem spravedlnosti (Haifa, Světové centrum Bahá'í, srpen 1976)
č. 7 z řady sbírek sestavených SDS a vydaných BPT

Výňatky z učení Bahá'í odrazujícího od rozvodu: Sbíрка vydaná SDS (Haifa, Světové centrum Bahá'í, leden 1980)

Velebeno budiž jméno Tvé: Modlitby a úvahy pro děti z Bahá'í Písma svatého (Londýn, Bahá'í Publishing Trust, 1976)

Pařížské promluvy: 'Abdu'l-Baháovy projevy v Paříži 1911 - 1912 (Londýn, Bahá'í Publishing Trust, 1969)

Vyhlášení světového míru: Projevy, které 'Abdu'l-Bahá 'Abbas pronesl během své návštěvy Spojených států amerických v roce 1912 (Wilmette, Nakladatelský výbor Bahá'í, 1943)

Výběr z 'Abdu'l-Baháových Spisů (Haifa, Světové centrum Bahá'í, 1978)

Výběr z Bábových Spisů (Haifa, Světové centrum Bahá'í, 1977)

Odpovědi na některé otázky: ed. Barney, Laura Clifford (Wilmette, Nakladatelský výbor Bahá'í, 1981)

Hvězda na Západě: Časopis Bahá'í
(Vydáván v letech 1910 - 1933 v Chicagu a Washingtonu, D.C., úředními jednáními Bahá'í)

'Abdu'l-Bahá 'Abbas: Desky
(Chicago, Nakladatelství Bahá'í, sv. 1, 1909, sv. 2, 1915, sv. 3, 1916)